

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119362117
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119362117.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: 365.bank, a. s., IČO 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanej: M. T., narodená XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, I., zastúpená advokátom: JUDr. Ing. Branislav Pecho, PhD., so sídlom Piaristická 2, Nitra, o zaplatenie 5.633,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 3Csp/71/2019-95 zo dňa 26.10.2020 voči výroku II., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. mení tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a v závislom výroku III. ruší.

II. Žalobcovi sa nepriznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. konanie voči žalovanej 2. (aktuálne jedinej žalovanej) zastavil, výrokom II. priznal žalovanej 2. (aktuálne jedinej žalovanej) proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, výrokom III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením a výrokom IV. vrátil žalobcovi súdny poplatok za podanú žalobu v sume prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124.

2. Uznesenie označené v záhlaví súd prvej inštancie v napadnutom výroku II. právne odôvodnil použitím § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.).

3. Vecne argumentoval tým, že konanie bolo zastavené vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým zobral žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Preto žalobca procesne zavinil zastavenie konania a žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.. K odvolaniu pripojil Dohodu o urovaní zo dňa 15.5.2020 a uviedol, že k späťvzatiu žaloby došlo zo strany žalobcu z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody medzi stranami sporu, pričom mimosúdne rokovania boli iniciované zo strany žalovanej. Súčasťou mimosúdnej dohody bolo ustanovenie týkajúce sa späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, ktorý ako jediný disponuje právom na späťvzatie podaného návrhu, pričom ani jedna zo strán si nebude uplatňovať nárok na náhradu trov konania. Procesné zavinenie týkajúce sa zastavenia konania teda nie je len na strane žalobcu v tomto prípade, ale aj na strane žalovanej, ktorá súhlasila s mimosúdnou dohodou, v ktorej sa strany dohodli na úhrade záväzku žalobcu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil

a vec v zrušenom rozsahu vrátil na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo zmenil tak, že žiadnu zo strán nezaviaže na náhradu trov konania.

5. Žalovaná odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie (§ 388 C. s. p.) a pre zrušenie uznesenia súdu prvej inštancie v závislom výroku III. o vyhradení si rozhodnutia o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie samostatnému uzneseniu (§ 389 ods. 1 písm. d) C. s. p.).

7. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by bola pôvodnej žalovanej 1. M. C., narodenej X.XX.XXXX, bytom P. XX/X, J. M., pôvodnej žalovanej 2. M. T., narodenej XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, I. (aktuálne jedinej žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 5.633,71 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.633,71 eura od 9.2.2017 do zaplataenia. Okresný súd Banská Bystrica vyhovel žalobe v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. k. 31Up/1111/2019-33 zo dňa 1.10.2019. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala pôvodná žalovaná 2. M. T., narodená XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, I. (aktuálne jediná žalovaná) včas odpor s odôvodnením, pričom uvedený platobný rozkaz nadobudol vo vzťahu k pôvodnej žalovanej 1. M. C., narodenej X.XX.XXXX, bytom P. XX/X, J. M., právoplatnosť dňa 19.10.2019. Podaním bez datovania doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.5.2020 vzal žalobca žalobu späť s tým, že žiadna zo strán si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom II. rozhodol, že žalovanej 2. (aktuálne jedinej žalovanej) priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu majúci za to, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca a výrokom III. si rozhodovanie o výške náhrady trov konania vyhradil samostatnému uzneseniu po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

8. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania C. s. p. platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. K zastaveniu konania môže dôjsť napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania, z dôvodu odstrániteľného nedostatku podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného.

10. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 C. s. p. je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Pokiaľ ide o správanie žalovaného, potom musí ísť výlučne o správanie samotného žalovaného, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. O dôvodnosti podania žaloby je treba uvažovať z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám

žalobcu, čo znamená, že žaloba bola podaná dôvodne najmä v prípade, kedy žalovaný po začatí konania žalobcu uspokojil, a to aj vtedy, ak by uspokojil žalobcu, hoci k tomu nemal právnu povinnosť. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pokiaľ bola dôvodná žaloba vzatá späť pre správanie druhej strany sporu, nesmú ísť trovy konania na ťarchu žalobcu, aj keď ten svojím prejavom vôle zastavenie konania vyvolal. Z uvedeného potom vyplýva, že pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (podľa petitu) a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

11. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania zmeniť. V danej veci došlo k späťvzatiu žaloby o zaplatenie sumy 5.633,71 eura s príslušenstvom podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.5.2020, pričom strany sporu dňa 15.5.2020 uzavreli dohodu o urovnaní. V zmysle uvedenej dohody sa žalovaná zaviazala uhradiť pohľadávku žalobcu v celkovej výške 6.530,47 eura v dohodnutých splátkach, žalobca sa zaviazal do 5 pracovných dní po zaplatení prvej splátky na jeho účet doručiť súdu prvej inštancie späťvzatie žaloby s tým, že žiaden účastník dohody si nebude uplatňovať trovy konania voči druhému účastníkovi a žalobca sa vzdáva nároku na náhradu trov právneho zastúpenia. Práve z dôvodu uzatvorenia dohody o urovnaní v súdenom spore nemožno konštatovať jednoznačné zavinenie zastavenia konania ani na jednej strane sporu, pretože aj keď žalobca zoberal žalobu späť v dôsledku uzatvorenej dohody o urovnaní, nie je možné dospieť k záveru, že by zavinil zastavenie konania. Odvolací súd tak nezhliadol procesné zavinenie výlučne žalobcu na zastavení konania. Dohoda o urovnaní bola uzavretá medzi stranami sporu po začatí konania a pred späťvzatím žaloby. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že k zastaveniu konania nedošlo výlučne pre správanie žalobcu, nakoľko s mimosúdnu dohodou o urovnaní zohľadňujúcou požiadavky oboch strán v konečnom dôsledku súhlasili žalobca i žalovaná, keďže došlo k jej uzavretiu. Berúc do úvahy uvedené okolnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania nerozhodol správne, keď žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu. Preto je nevyhnutným vysloviť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

12. Odvolací súd potom uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 C. s. p. zmenil tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

13. Podľa § 262 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (odsek 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (odsek 2).

14. V dôsledku zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie jeho nepriznaním žiadnej zo strán, odpadol dôvod na rozhodovanie o výške trov konania pred súdom prvej inštancie. Totiž o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd prvej inštancie aj bez návrhu, a to sudca v rozhodnutí, ktorým sa konanie a o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhoduje súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Keďže žiadnej zo strán nebol priznaný nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, zanikol dôvod na vydanie rozhodnutia o vyhradení si rozhodnutia o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie samostatnému uzneseniu po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

15. Keďže uznesenie súdu prvej inštancie v závislom výroku III. o vyhradení si rozhodnutia o výške náhrady trov konania samostatnému uzneseniu nie je rozhodnutím vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané dodatočne zanikli, odvolací súd po splnení všetkých zákonných podmienok citovaného ustanovenia § 389 ods. 1 písm. d) C. s. p. uznesenie súdu prvej inštancie v závislom výroku III. o vyhradení si rozhodnutia o výške náhrady trov konania samostatnému uzneseniu zrušil.

16. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto by mu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C. s. p. vznikol nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Keďže sa strany sporu v dohode o urovnaní dohodli, že žiaden účastník tejto dohody si nebude uplatňovať trovy konania a žalobca sa aj výslovne vzdal nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, odvolací súd nepriznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 a contrario C. s. p.).

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).